

32009L0125

L 285/10

SLUŽBENI LIST EUROPSKE UNIJE

31.10.2009.

DIREKTIVA 2009/125/EZ EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA**od 21. listopada 2009.****o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju
(preinaka)****(Tekst značajan za EGP)**

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o osnivanju Europske zajednice, a posebno njegov članak 95.,

uzimajući u obzir prijedlog Komisije,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,

u skladu s postupkom utvrđenim u članku 251. Ugovora ⁽²⁾,

budući da:

prepreke u trgovini i narušiti tržišno natjecanje u Zajednici te tako izravno utjecati na uspostavljanje i funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Usklađivanje nacionalnih zakonodavstava jedini je način za sprečavanje takvih prepreka u trgovini i nepoštenog tržišnog natjecanja. Proširenje područja primjene na sve proizvode koji koriste energiju osigurava da se zahtjevi za ekološki dizajn za sve značajne proizvode koji koriste energiju mogu uskladiti na razini Zajednice.

(3) Proizvodi koji koriste energiju veliki su potrošači prirodnih bogatstava i energije u Zajednici. Također imaju brojne druge važne utjecaje na okoliš. Kod većine kategorija proizvoda koji su dostupni na tržištu Zajednice mogu se primijetiti vrlo različiti stupnjevi utjecaja na okoliš iako se upotrebljavaju za slične namjene. U interesu održivog razvoja trebalo bi poticati stalno poboljšanje cjelokupnog utjecaja tih proizvoda na okoliš, prije svega utvrđivanjem glavnih izvora negativnih utjecaja na okoliš i izbjegavanjem prenošenja onečišćenja kada to poboljšanje nema posljedicu pretjerane troškove.

(4) Mnogi proizvodi koji koriste energiju imaju znatan potencijal za poboljšanje kako bi se smanjili utjecaji na okoliš i postigla ušteda energije pomoću boljeg dizajna, što također dovodi do gospodarskih ušteda za poduzeća i krajnje korisnike. Osim proizvoda koji koriste, stvaraju, prenose ili mjere energiju, pojedini proizvodi koji koriste energiju, uključujući proizvode koji se koriste u gradnji, kao što su prozori, izolacijski materijali, ili neki proizvodi koji koriste vodu, kao što su glave na ručkama za tuširanje ili slavine, mogu također doprinijeti značajnoj uštedi energije tijekom uporabe.

(5) Ekološki dizajn proizvoda ključan je čimbenik Strategije Zajednice o integriranoj politici proizvoda. Kao preventivni pristup kojem je cilj postizanje najbolje razine ekološke učinkovitosti proizvoda, pri čemu se zadržavaju njihova funkcionalna svojstva, on pruža istinske nove mogućnosti proizvođačima, potrošačima i društvu u cjelini.

(1) Direktiva 2005/32/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 6. srpnja 2005. o uspostavi okvira za utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju ⁽³⁾ znatno je izmijenjena. Budući da je potrebno provesti daljnje izmjene, izričito ograničene na proširenje područja primjene te Direktive kako bi uključio sve proizvode koji koriste energiju, tu Direktivu treba radi jasnoće preinačiti.

(2) Razlike u zakonodavstvima ili administrativnim mjerama koje su države članice donijele u pogledu ekološkog dizajna proizvoda koji koriste energiju mogu prouzročiti

⁽¹⁾ SL C 100, 30.4.2009., str. 120.

⁽²⁾ Mišljenje Europskog parlamenta od 24. travnja 2009. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 24. rujna 2009.

⁽³⁾ SL L 191, 22.7.2005., str. 29.

- (6) Poboljšanje energetske učinkovitosti – pri čemu je jedna od raspoloživih mogućnosti učinkovitija krajnja uporaba električne energije – smatra se značajnim doprinosom u postizanju ciljnih emisija stakleničkih plinova u Zajednici. Potražnja za električnom energijom je najbrže rastuća kategorija krajnje uporabe energije i predviđa se njezin porast u sljedećih 20 do 30 godina ako neće postojati politička aktivnost koja bi nastojala spriječiti taj trend. Moguće je znatno smanjenje potrošnje energije kakvo je predložila Komisija u svojem Europskom programu za klimatske promjene (ECCP). Klimatske promjene jedan su od prioriteta Šestog akcijskog programa Zajednice za zaštitu okoliša, koji je utvrđen Odlukom br. 1600/2002/EZ Europskog parlamenta i Vijeća⁽¹⁾. Štednja energije najekonomičniji je način povećanja sigurnosti opskrbe i smanjenja ovisnosti o uvozu. Stoga treba donijeti ključne mjere i ciljeve u pogledu potrošnje.
- (7) Treba poduzeti aktivnosti tijekom faze dizajna proizvoda koji koriste energiju jer se čini da se onečišćenje koje nastaje tijekom životnog ciklusa proizvoda određuje u toj fazi, kad nastaje i većina uključenih troškova.
- (8) Treba uspostaviti smislen okvir za primjenu zahtjeva Zajednice za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju s ciljem osiguravanja slobodnog kretanja proizvoda koji su usklađeni s tim zahtjevima i poboljšanja njihovog sveukupnog utjecaja na okoliš. Takvi zahtjevi Zajednice trebaju poštovati načela poštenog tržišnog natjecanja i međunarodne trgovine.
- (9) Zahtjevi za ekološki dizajn trebaju se utvrditi imajući na umu ciljeve i prioritete Šestog akcijskog programa Zajednice za zaštitu okoliša, uključujući prema potrebi primjenljive ciljeve odgovarajućih tematskih strategija tog programa.
- (10) Ova Direktiva nastoji smanjivanjem mogućeg utjecaja proizvoda koji koriste energiju na okoliš postići visoku razinu zaštite okoliša, što će na kraju biti korisno potrošačima i drugim krajnjim korisnicima. Održivi razvoj također zahtijeva pravilno razmatranje zdravstvenog, socijalnog i ekonomskog utjecaja predviđenih mjera. Poboljšanje energetske učinkovitosti proizvoda doprinosi sigurnosti opskrbe energijom i smanjenju potražnje za prirodnim izvorima, što su preduvjeti za zdravu gospodarsku djelatnost, a time i za održivi razvoj.
- (11) Država članica koja smatra potrebnim zadržati nacionalne odredbe na temelju prvenstvenih potreba u vezi sa zaštitom okoliša, ili uvesti nove odredbe na temelju novih znanstvenih dokaza u vezi sa zaštitom okoliša zbog problema specifičnog za tu državu članicu koji je nastao nakon donošenja primjenljive provedbene mjere, može to učiniti pod uvjetima utvrđenima u članku 95. stavcima 4., 5. i 6. Ugovora, koji predviđa prethodnu obavijest Komisiji i njezino odobrenje.
- (12) Kako bi se što više iskoristile ekološke koristi od poboljšanog dizajna, bilo bi potrebno obavijestiti potrošače o ekološkim značajkama i učinkovitosti proizvoda koji koriste energiju i savjetovati ih o tome kako da koriste proizvode na način koji je ekološki prihvatljiv.
- (13) Pristup naveden u Komunikaciji Komisije od 18. lipnja 2003. pod nazivom „Politika integriranog proizvoda – polazeći od razmišljanja o okolišu tijekom životnog ciklusa”, koji je glavni inovativni element Šestog akcijskog programa Zajednice za okoliš, ima cilj smanjiti utjecaj proizvoda na okoliš tijekom cijelog njihovog ciklusa trajanja, uključujući i prilikom izbora i uporabe sirovina, u proizvodnji, pakiranju, prijevozu i distribuciji, ugradbi i održavanju, prilikom uporabe i kraja životnog trajanja. Promišljanje u fazi dizajna o utjecaju koji proizvod ima na okoliš tijekom cijelog svojeg ciklusa trajanja može znatno olakšati ekološko poboljšanje na ekonomičan način, kao i učinkovitost resursa i materijala, a time i doprinijeti postizanju ciljeva Tematske strategije o održivoj uporabi prirodnih resursa. Treba postojati dovoljno prilagodljivosti kako bi se omogućilo da se taj čimbenik uključi u dizajn proizvoda, pritom uzimajući u obzir tehnička, funkcionalna i ekonomska razmatranja.
- (14) Iako je poželjan sveobuhvatan pristup ekološkoj učinkovitosti, ublažavanje stakleničkog plina putem povećane energetske učinkovitosti treba smatrati prioritetnim ekološkim ciljem do donošenja radnog plana.

⁽¹⁾ SL L 242, 10.9.2002., str. 1.

- (15) Može biti potrebno i opravdano ustanoviti posebne količinske zahtjeve za ekološki dizajn za neke proizvode ili njihove ekološke aspekte kako bi se osiguralo da se utjecaj na okoliš smanji na najmanju mjeru. S obzirom na hitnu potrebu da se doprinese ostvarivanju obveza u okviru Protokola iz Kyota Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda o promjeni klime (UNFCCC) i ne dovodeći u pitanje integrirani pristup koji se promiče u ovoj Direktivi, treba dati određenu prednost onim mjerama koje imaju velik potencijal za smanjenje emisija stakleničkog plina s malim troškovima. Takve mjere mogu također doprinijeti održivoj uporabi sredstava i predstavljati veliki doprinos 10-godišnjem programskom okviru o održivoj proizvodnji i potrošnji koji je dogovoren na Svjetskom sastanku na vrhu o održivom razvoju u Johannesburgu od 26. kolovoza do 4. rujna 2002.
- (16) Kao opće načelo, potrošnja energije proizvoda koji koriste energiju u stanju mirovanja ili kad nisu u fazi rada treba se smanjiti na minimum koji je potreban za njihovo pravilno funkcioniranje.
- (17) Dok proizvode ili tehnologije koji su dostupni na tržištu, uključujući i međunarodna tržišta, i koji daju najbolje rezultate treba uzeti kao primjer, razina zahtjeva za ekološki dizajn treba se utvrditi na temelju tehničke, ekonomske i ekološke analize. Fleksibilnost u metodi utvrđivanja razine zahtjeva može olakšati brzo poboljšanje ekološke učinkovitosti. Pri tome bi se trebali savjetovati sa zainteresiranim uključenim stranama koje bi aktivno sudjelovale u toj analizi. Utvrđivanje obveznih mjera zahtijeva primjereno savjetovanje s uključenim stranama. Takvo savjetovanje može naglasiti potrebu za uvođenjem po fazama ili za prijelaznim mjerama. Uvođenje privremenih ciljeva povećava predvidljivost politike, omogućava prilagođavanje razvojnih ciklusa proizvoda i olakšava dugoročno planiranje za zainteresirane strane.
- (18) Prednost treba dati alternativnim aktivnostima, kao što je samoregulacija u industriji, ako takve aktivnosti vjerojatnije mogu isporučiti ciljeve politike brže ili jeftinije od obveznih zahtjeva. Zakonodavne mjere mogu biti potrebne ako se tržišne snage ne uspiju razviti u pravom smjeru ili prihvatljivom brzinom.
- (19) Samoregulacija, uključujući dobrovoljne sporazume koji predstavljaju jednostrane obveze industrije, može osigurati hitar napredak zbog brze i ekonomske provedbe te omogućava fleksibilno i primjereno prilagođavanje tehnološkim mogućnostima i osjetljivostima tržišta.
- (20) Za ocjenu dobrovoljnih sporazuma ili drugih mjera samoregulacije koje su predstavljene kao alternativa provedbenim mjerama treba osigurati podatke o najmanje sljedećim pitanjima: otvorenosti sudjelovanja, dodanoj vrijednosti, zastupljenosti, kvantificiranim ciljevima i ciljevima po fazama, uključenosti civilnog društva, nadziranju i izvješćivanju, ekonomičnosti uporabe inicijative za samoregulaciju i održivosti.
- (21) Komunikacija Komisije od 17. veljače 2002. pod naslovom „Sporazumi o zaštiti okoliša na razini Zajednice u okviru Akcijskog plana o pojednostavljenju i poboljšanju regulativnog okoliša” mogla bi predstavljati korisnu smjernicu pri ocjenjivanju samoregulacije u industriji u kontekstu ove Direktive.
- (22) Ova Direktiva također treba poticati uključivanje ekološkog dizajna u mala i srednja poduzeća i vrlo mala poduzeća. Takvo uključivanje bi se moglo olakšati širokom dostupnošću i jednostavnim pristupom do informacija o održivosti njihovih proizvoda.
- (23) Proizvodi koji koriste energiju koji zadovoljavaju zahtjeve za ekološki dizajn utvrđene u provedbenim mjerama ove Direktive trebaju nositi oznaku „CE” i sadržavati dodatne informacije, kako bi im se omogućilo stavljanje na unutarnje tržište i slobodno kretanje. Strogo provođenje provedbenih mjera nužno je za smanjenje ekološkog utjecaja reguliranih proizvoda koji koriste energiju i osiguranje poštenog tržišnog natjecanja.
- (24) Komisija se pri pripremi provedbenih mjera i svog radnog plana treba savjetovati s predstavnicima država članica, kao i zainteresiranim stranama za skupinu proizvoda, na primjer industriju, uključujući mala i srednja poduzeća i obrte, sindikate, trgovce na veliko i malo, uvoznike, skupine za zaštitu okoliša i udruženja potrošača.
- (25) Pri pripremi provedbenih mjera Komisija također treba primjereno poštovati postojeće nacionalno zakonodavstvo o zaštiti okoliša, posebno o toksičnim tvarima, za koje su države članice naznačile da smatraju da bi se trebalo očuvati, bez smanjivanja postojećih i opravdanih razina zaštite u državama članicama.
- (26) Pozornost treba pridati modulima i pravilima koji su namijenjeni za uporabu u direktivama o tehničkom usklađivanju određenima u Odluci br. 768/2008/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o zajedničkom okviru za stavljanje proizvoda na tržište ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ SL L 218, 13.8.2008., str. 82.

- (27) Da bi poboljšala nadzor nad tržištem, nadzorna tijela trebaju izmjenjivati informacije o mjerama predviđenima u okviru ove Direktive, uzimajući u obzir Uredbu (EZ) br. 765/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. srpnja 2008. o utvrđivanju zahtjeva za akreditiranje i za nadzor nad tržištem s obzirom na stavljanje proizvoda na tržište⁽¹⁾. Takva suradnja treba na najbolji mogući način iskoristiti elektronička sredstva komunikacije i odgovarajuće programe Zajednice. Treba olakšati razmjenu informacija o ekološkoj učinkovitosti u životnom ciklusu proizvoda i o postignućima dizajnerskih rješenja. Prikupljanje i širenje znanja stečenog u okviru napora koji su proizvođači uložili za ekološki dizajn jedna je od ključnih koristi ove Direktive.
- (28) Nadležno tijelo obično je javno ili privatno tijelo koje su imenovala tijela javne vlasti i koje osigurava potrebna jamstva glede nepristranosti i raspoloživosti tehničke stručne studije za obavljanje provjere proizvoda s obzirom na usklađenost s primjenljivim provedbenim mjerama.
- (29) Primjećujući važnosti izbjegavanja neusklađenosti, države članice trebaju osigurati potrebna sredstva za učinkoviti nadzor tržišta.
- (30) U pogledu obrazovanja i obavješćivanja malih i srednjih poduzeća o ekološkom dizajnu, može biti primjereno razmotriti prateće djelatnosti.
- (31) U interesu funkcioniranja unutarnjeg tržišta je uspostavljanje normi koje su usklađene na razini Zajednice. Kad se uputa na takvu normu objavi u *Službenom listu Europske unije*, usklađenost s njom treba potaknuti pretpostavku o sukladnosti s odgovarajućim zahtjevima koje navodi provedbena mjera donesena na temelju ove Direktive, iako treba dopustiti i druga sredstva za pružanje dokaza o takvoj sukladnosti.
- (32) Jedna od glavnih uloga usklađenih normi trebala bi biti pomoć proizvođačima u primjeni provedbenih mjera donesenih na temelju ove Direktive. Takve bi norme mogle biti ključne za određivanje metoda mjerenja i ispitivanja. U slučaju općih zahtjeva za ekološki dizajn, usklađene norme mogle bi znatno pomoći proizvođačima pri određivanju ekološkog profila njihovih proizvoda u skladu sa zahtjevima primjenljive provedbene mjere. Ove bi norme trebale jasno navesti vezu između njihovih klauzula i zahtjeva kojima se bave. Svrha usklađenih normi ne treba biti postavljanje granica za ekološke aspekte.
- (33) Za potrebe definicija koje se koriste u ovoj Direktivi korisno je pozvati se na odgovarajuće međunarodne norme, na primjer ISO 14040.
- (34) Ova je Direktiva u skladu s određenim načelima za provedbu novog pristupa, kako se navodi u Rezoluciji Vijeća od 7. svibnja 1985. o novom pristupu tehničkom usklađivanju i normama⁽²⁾ i o upućivanju na usklađene europske norme. Rezolucija Vijeća od 28. listopada 1999. o ulozi normizacije u Europi⁽³⁾ preporuča da Komisija ispita može li se načelo Novog pristupa proširiti na sektore koji još nisu obuhvaćeni kao sredstvo poboljšanja i pojednostavnjenja zakonodavstva kad god je to moguće.
- (35) Ova Direktiva dopunjuje postojeće instrumente Zajednice kao što su Direktiva Vijeća 92/75/EEZ od 22. rujna 1992. o označivanju potrošnje energije i ostalih resursa kućanskih uređaja uz pomoć oznaka i standardnih informacija o proizvodu⁽⁴⁾, Uredba (EZ) br. 1980/2000 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. srpnja 2000. o revidiranom programu za dodjelu eko-oznake Zajednice⁽⁵⁾, Direktiva 2002/96/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o otpadnoj električnoj i elektroničkoj opremi (OEEO)⁽⁶⁾, Direktiva 2002/95/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 27. siječnja 2003. o ograničenju uporabe određenih opasnih tvari u električnim i elektroničkim uređajima⁽⁷⁾, Direktiva 2006/121/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 18. prosinca 2006. o izmjeni Direktive Vijeća 67/548/EEZ o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari radi njezinog usklađivanja s Uredbom (EZ) br. 1907/2006 o registraciji, evaluaciji, autorizaciji i ograničavanju kemikalija (REACH) i osnivanju Europske agencije za kemikalije⁽⁸⁾ i Uredba (EZ) br. 106/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. siječnja 2008. o programu Zajednice za označivanje energetske učinkovitosti za uredsku opremu⁽⁹⁾. Sinergije između ove Direktive i postojećih instrumenata Zajednice trebaju doprinijeti povećanju njihovih odgovarajućih utjecaja i oblikovanju suvislih zahtjeva koje proizvođači mogu primijeniti.

(1) SL L 218, 13.8.2008., str. 30.

(2) SL C 136, 4.6.1985., str. 1.

(3) SL C 141, 19.5.2000., str. 1.

(4) SL L 297, 13.10.1992., str. 16.

(5) SL L 237, 21.9.2000., str. 1.

(6) SL L 37, 13.2.2003., str. 24.

(7) SL L 37, 13.2.2003., str. 19.

(8) SL L 396, 30.12.2006., str. 1.

(9) SL L 39, 13.2.2008., str. 1.

- (36) Mjere potrebne za primjenu ove Direktive trebaju se donijeti u skladu s Odlukom Vijeća 1999/468/EZ od 28. lipnja 1999. o utvrđivanju postupaka za izvršavanje provedbenih ovlasti dodijeljenih Komisiji ⁽¹⁾.
- (37) Komisija posebno treba biti ovlaštena izmijeniti ili staviti izvan snage Direktivu Vijeća 92/42/EEZ ⁽²⁾ i direktive 96/57/EZ ⁽³⁾ i 2000/55/EZ ⁽⁴⁾ Europskog parlamenta i Vijeća. Takva izmjena ili stavljanje izvan snage moraju biti prihvaćeni u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom propisanim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (38) Osim toga, Komisija treba biti ovlaštena za donošenje provedbenih mjera kojima se utvrđuju zahtjevi za ekološki dizajn za određene proizvode koji koriste energiju, kao i za uvođenje provedbenih mjera tijekom prijelaznog razdoblja, i za, prema potrebi, odredbe o usklađivanju raznih ekoloških aspekata. Budući da su te mjere općenitog područja primjene i predviđene su za izmjenu ne ključnih elemenata ove Direktive nadopunjujući ju elementima koji nisu ključni, one moraju biti donesene u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom propisanim u članku 5.a Odluke 1999/468/EZ.
- (39) Komisija treba na temelju iskustva stečenog iz primjene ove Direktive, Direktive 2005/32/EZ i provedbenih mjera, provjeravati rad, metode i učinkovitost ove Direktive i ocijeniti prikladnost proširenja njezinog područja primjene i izvan proizvoda koji koriste energiju. U sklopu te provjere Komisija se treba savjetovati s predstavnicima država članica, kao i s predmetnim zainteresiranim strankama.
- (40) Države članice trebaju utvrditi kazne koje će se primjenjivati u slučaju kršenja nacionalnih odredaba donesених na temelju ove Direktive. Te kazne trebaju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće od prekršaja.
- (41) Budući da cilj ove Direktive, osiguranje funkcioniranja unutarnjeg tržišta zahtijevanjem da proizvodi dosegnu odgovarajuću razinu ekološke učinkovitosti, ne mogu zadovoljavajuće postići same države članice pa se stoga, radi njegovog opsega i učinaka, bolje može postići na razini Zajednice, Zajednica može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti kako je propisano u članku 5. Ugovora. U skladu s načelom proporcionalnosti, kako je propisano tim člankom, ova Direktiva ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (42) Obveza prenošenja ove Direktive u nacionalno zakonodavstvo treba se ograničiti na one odredbe koje predstavljaju temeljnu promjenu u usporedbi s Direktivom 2005/32/EZ. Obveza prenošenja određaba koje su nepromijenjene proizlazi iz Direktive 2005/32/EZ.
- (43) Ova Direktiva ne dovodi u pitanje obveze država članica u odnosu na rokove za prijenos u nacionalno zakonodavstvo direktiva određenih u Prilogu IX., dijelu B.
- (44) U skladu s točkom 34. Međuinstitucionalnog sporazuma o boljoj izradi zakonodavstva ⁽⁵⁾ države članice se potiču da sastave i objave vlastite tablice, za sebe i u interesu Zajednice, koje će, koliko je to moguće, prikazati korelaciju između Direktive i mjera za prenošenje,

DONIJELI SU OVU DIREKTIVU:

Članak 1.

Predmet i područje primjene

1. Ova Direktiva uspostavlja okvir za postavljanje zahtjeva Zajednice za ekološki dizajn proizvoda koji koriste energiju s ciljem osiguranja slobodnog kretanja tih proizvoda na unutarnjem tržištu.
2. Ova Direktiva predviđa utvrđivanje zahtjeva koje moraju ispuniti proizvodi koji koriste energiju obuhvaćeni provedbenim mjerama, kako bi bili stavljeni na tržište i/ili u uporabu. Ona pridonosi održivom razvoju povećanjem energetske učinkovitosti i razine zaštite okoliša, dok u isto vrijeme povećava sigurnost opskrbe energijom.
3. Ova se Direktiva ne primjenjuje na putnička ni teretna prijevozna sredstva.
4. Ova Direktiva i provedbene mjere donesene na temelju nje ne dovode u pitanje zakonodavstvo Zajednice o upravljanju otpadom i o kemikalijama, uključujući zakonodavstvo Zajednice o fluoriranim stakleničkim plinovima.

Članak 2.

Definicije

Za potrebe ove Direktive primjenjuju se sljedeće definicije:

⁽¹⁾ SL L 184, 17.7.1999., str. 23.

⁽²⁾ SL L 167, 22.6.1992., str. 17.

⁽³⁾ SL L 236, 18.9.1996., str. 36.

⁽⁴⁾ SL L 279, 1.11.2000., str. 33.

⁽⁵⁾ SL C 321, 31.12.2003., str. 1.

1. „Proizvod koji koristi energiju” (dalje u tekstu „proizvod”) znači svaki proizvod koji tijekom uporabe utječe na potrošnju energije i koji je stavljen na tržište i/ili u uporabu, uključujući dijelove koji su namijenjeni za ugradnju u proizvode koji koriste energiju obuhvaćene ovom Direktivom i koji su stavljeni na tržište ili u uporabu kao pojedinačni dijelovi za krajnje korisnike i čija se ekološka učinkovitost može neovisno ocijeniti;
2. „Sastavni dijelovi i sklopovi” znači dijelovi koji su namijenjeni za ugradnju u proizvod, koji nisu stavljeni na tržište i/ili u uporabu kao pojedinačni dijelovi za krajnje korisnike ili čija se ekološka učinkovitost ne može neovisno ocijeniti;
3. „Provedbene mjere” znači mjere donesene na temelju ove Direktive, koje utvrđuju zahtjeve za ekološki dizajn određenih proizvoda koji koriste energiju ili za njihove ekološke aspekte;
4. „Stavljanje na tržište” znači stavljanje proizvoda na tržište Zajednice prvi put s ciljem njegove distribucije ili uporabe unutar Zajednice bilo uz naplatu ili besplatno i bez obzira na prodajnu tehniku;
5. „Stavljanje u uporabu” znači prva uporaba proizvoda za njegovu predviđenu namjenu od strane krajnjeg korisnika u Zajednici;
6. „Proizvođač” znači fizička ili pravna osoba koja proizvodi proizvode obuhvaćene ovom Direktivom i odgovorna je za njihovu sukladnost s ovom Direktivom u pogledu njihovog stavljanja na tržište ili u uporabu pod vlastitim imenom proizvođača ili žigom ili za osobnu uporabu proizvođača. U nedostatku proizvođača u skladu s definicijom u prvoj rečenici ili uvoznika u skladu s definicijom u točki 8., svaka fizička ili pravna osoba koja stavlja na tržište i/ili u uporabu proizvode koji koriste energiju obuhvaćene ovom Direktivom smatra se proizvođačem;
7. „Ovlašteni predstavnik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koja je dobila pismeni nalog od proizvođača da u njegovo ime obavi sve ili dio obveza i formalnosti povezano s ovom Direktivom;
8. „Uvoznik” znači svaka fizička ili pravna osoba s poslovnim nastanom u Zajednici koja stavlja proizvod iz treće zemlje na tržište Zajednice tijekom svojeg poslovanja;
9. „Materijali” znači svi materijali koji se koriste u životnom ciklusu jednog proizvoda;
10. „Dizajn proizvoda” znači vrsta postupaka koji pretvaraju pravne, tehničke, sigurnosne, funkcionalne, tržišne i druge zahtjeve koje proizvod treba ispunjavati u tehničke specifikacije za taj proizvod;
11. „Ekološki aspekt” znači element ili funkcija proizvoda koji može uzajamno djelovati s okolišem tijekom svojeg ciklusa trajanja;
12. „Utjecaj na okoliš” znači svaka promjena okoliša koja u cijelosti ili djelomično proizlazi iz proizvoda u njegovom ciklusu trajanja;
13. „Ciklus trajanja” znači posljedične i međusobno povezane faze proizvoda od uporabe sirovine do konačnog odlaganja;
14. „Ponovna uporaba” znači svaki postupak kojim se proizvod ili njegovi sastavni dijelovi, nakon što su dosegli kraj svoje prve uporabe, upotrebljavaju za istu namjenu za koju su zamišljeni, uključujući kontinuiranu uporabu proizvoda koji se vraća na sabirno mjesto, distributeru, izvođaču recikliranja ili proizvođaču, kao i ponovnu uporabu proizvoda nakon prerade;
15. „Recikliranje” znači ponovna proizvodnja u proizvodnom postupku otpadnih materijala za prvobitnu namjenu ili za druge namjene, ali isključujući obnovu energije;
16. „Obnova energije” znači uporaba zapaljivog otpada kao načina za proizvodnju energije putem izravnog spaljivanja s ili bez drugog otpada, ali s obnovom topline.
17. „Obnova” znači svaki od primjenljivih postupaka iz Priloga II.B Direktivi 2006/12/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. travnja 2006. o otpadu ⁽¹⁾;
18. „Otpad” znači svaka tvar ili predmet u kategorijama navedenima u Prilogu I. Direktivi 2006/12/EZ koje posjednik odbacuje ili namjerava odbaciti ili mora odbaciti;
19. „Opasni otpad” znači svaki otpad obuhvaćen člankom 1. stavkom 4. Direktive Vijeća 91/689/EEZ od 12. prosinca 1991. o opasnom otpadu ⁽²⁾;
20. „Ekološki profil” znači opis, u skladu s provedbenom mjerom koja se primjenjuje na proizvod, unosa i iznosa (npr. materijala, emisija i otpada) povezanih s proizvodom kroz njegov životni ciklus, koji su značajni s gledišta njihovog ekološkog utjecaja i izraženi u fizičkim količinama koje se mogu izmjeriti;

⁽¹⁾ SL L 114, 27.4.2006., str. 9.

⁽²⁾ SL L 377, 31.12.1991., str. 20.

21. „Ekološka učinkovitost” proizvoda znači rezultati proizvođačevog upravljanja ekološkim aspektima proizvoda, vidljivih u njegovoj tehničkoj dokumentaciji;
22. „Poboljšanje ekološke učinkovitosti” znači postupak poboljšanja ekološke učinkovitosti proizvoda tijekom uzastopnih generacija, iako ne nužno u pogledu svih ekoloških aspekata proizvoda istodobno;
23. „Ekološki dizajn” znači uključivanje ekoloških aspekata u dizajn proizvoda s ciljem poboljšanja njegove ekološke učinkovitosti kroz cijeli njegov ciklus trajanja;
24. „Zahtjev za ekološki dizajn” znači svaki zahtjev u vezi s proizvodom, ili s dizajnom proizvoda, koji je namijenjen poboljšanju njegove ekološke učinkovitosti, ili svaki zahtjev za dostavljanje informacija u pogledu ekoloških aspekata proizvoda;
25. „Opći zahtjev za ekološki dizajn” znači svaki zahtjev za ekološki dizajn koji se temelji na ekološkom profilu cijelog proizvoda, bez zadanih graničnih vrijednosti za posebne ekološke aspekte;
26. „Poseban zahtjev za ekološki dizajn” znači kvantificirani i izmjeriv zahtjev za ekološki dizajn u vezi s posebnim ekološkim aspektom proizvoda, na primjer potrošnje energije za vrijeme uporabe, izračunane za danu jedinicu proizvodne učinkovitosti.
27. „Usklađena norma” znači tehnička specifikacija koju je donijelo priznato tijelo za normizaciju prema nalogu Komisije, u skladu s postupkom navedenim u Direktivi 98/34/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 22. lipnja 1998. o utvrđivanju postupka pružanja informacija u području tehničkih normi i propisa ⁽¹⁾, za potrebe uspostave europskog zahtjeva s kojim usklađenost nije obvezna.

Članak 3.

Stavljanje na tržište i/ili stavljanje u uporabu

1. Države članice poduzimaju sve odgovarajuće mjere za osiguranje da se proizvodi obuhvaćeni provedbenim mjerama mogu staviti na tržište i/ili u uporabu samo ako su u skladu s ovim mjerama i nose oznaku CE u skladu s člankom 5.
2. Države članice određuju tijela odgovorna za nadzor nad tržištem. One dogovaraju da takva tijela imaju i koriste ovlasti potrebne za poduzimanje odgovarajućih mjera kojima ih obvezuje ova Direktiva. Države članice određuju zadaće, ovlasti i organizacijske mjere nadležnih tijela koja će imati pravo:

- (a) organizirati odgovarajuće provjere o usklađenosti proizvoda, u odgovarajućem opsegu, i obvezati proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika da opozove neusklađene proizvode s tržišta, u skladu s člankom 7.;
- (b) zahtijevati od dotičnih stranaka osiguranje svih potrebnih informacija, kao što je utvrđeno u provedbenim mjerama;
- (c) uzeti uzorke proizvoda i podvrgnuti ih provjerama usklađenosti.

3. Države članice obavješćuju Komisiju o rezultatima nadzora nad tržištem i Komisija prema potrebi takve informacije proslijeđuje drugim državama članicama.

4. Države članice osiguravaju potrošačima i drugim zainteresiranim strankama mogućnost da podnesu nadležnim tijelima svoja zapažanja o usklađenosti proizvoda.

Članak 4.

Odgovornosti uvoznika

Ako proizvođač nema poslovni nastan u Zajednici i nema ovlaštenog predstavnika, uvoznik je dužan:

- (a) osigurati da je proizvod koji je stavljen na tržište ili u uporabu u skladu s ovom Direktivom i primjenjivom primjenljivom mjerom;
- (b) dati na raspolaganje izjavu o sukladnosti i tehničku dokumentaciju.

Članak 5.

Označivanje i izjava EZ-a o sukladnosti

1. Prije nego što se proizvod obuhvaćen provedbenim mjerama stavi na tržište i/ili u uporabu, pričvršćuje se oznaka sukladnosti CE i izdaje izjava EZ-a o sukladnosti, čime proizvođač ili njegov ovlašten predstavnik jamči i izjavljuje da je proizvod u skladu s odgovarajućim odredbama primjenljive provedbene mjere.

2. Oznaka sukladnosti CE sastoji se od početnih slova „CE” kako je prikazano u Prilogu III.

3. Izjava EZ-a o sukladnosti sadrži elemente navedene u Prilogu VI. i poziva se na odgovarajuću provedbenu mjeru.

⁽¹⁾ SL L 204, 21.7.1998., str. 37.

4. Zabranjuje se označivanje proizvoda znakovima koji mogu obmanuti korisnike što se tiče značenja ili oblika oznake CE.

5. Države članice mogu zatražiti da informacije koje se dostavljaju na temelju Priloga I. dijela 2. budu na njihovom službenom jeziku/njihovim službenim jezicima kad proizvod stigne do krajnjeg korisnika.

Države članice također odobravaju pružanje tih informacija na jednom ili više drugih službenih jezika Zajednice.

Kad se primjenjuje prvi podstavak, države članice posebno uzimaju u obzir:

- (a) može li se informacija dostaviti s usklađenim simbolima ili priznatim šiframa ili drugim mjerama;
- (b) vrstu predviđenog korisnika proizvoda i prirodu podataka koje treba osigurati.

Članak 6.

Sloboda kretanja

1. Države članice na temelju zahtjeva za ekološki dizajn, koji se odnose na one parametre ekološkog dizajna iz Priloga I., dijela 1. koji su obuhvaćeni primjenljivom provedbenom mjerom, na svojem državnom području ne zabranjuju, ne ograničavaju i ne sprečavaju stavljanje na tržište ni u uporabu proizvoda koji je u skladu sa svim odgovarajućim odredbama primjenljive provedbene mjere i nose oznaku CE u skladu s člankom 5.

2. Države članice na temelju zahtjeva za ekološki dizajn, koji se odnose na one parametre ekološkog dizajna iz Priloga I., dijela 1., na svojem državnom području ne zabranjuju, ne ograničavaju i ne sprečavaju stavljanje na tržište ni stavljanje u uporabu proizvoda koji nosi oznaku CE u skladu s člankom 5. za koje primjenljiva provedbena mjera navodi da zahtjev za ekološki dizajn nije potreban.

3. Države članice ne sprečavaju prikazivanje, na primjer na sajmovima, izložbama i izlaganjima, proizvoda koji nisu sukladni odredbama primjenljive provedbene mjere, pod uvjetom da postoji vidljiva naznaka da se oni ne mogu staviti na tržište i/ili u uporabu dok se ne usklade.

Članak 7.

Zaštitna klauzula

1. Ako država članica utvrdi da proizvod koji nosi oznaku CE iz članka 5. i koji se koristi u skladu s njegovom namijenjenom uporabom ne zadovoljava odgovarajuće odredbe primjenljive provedbene mjere, proizvođač ili njegov ovlašteni predstavnik imaju obvezu uskladiti proizvod s odredbama primjenljive provedbene mjere i/ili s oznakom CE i privesti kraju prekršaj pod uvjetima koje nameće država članica.

Ako postoji dovoljno dokaza da proizvod možda nije usklađen, država članica poduzima potrebne mjere koje, ovisno o težini neusklađenosti, mogu ići sve do zabrane stavljanja proizvoda na tržište dok se ne utvrdi usklađenost.

Ako se neusklađenost nastavi, država članica donosi odluku kojom ograničava ili zabranjuje stavljanje na tržište i/ili u uporabu tog proizvoda ili osigurava da se povuče s tržišta.

U slučaju zabrane ili povlačenja s tržišta odmah se obavješćuju Komisija i druge države članice.

2. Svaka odluka države članice na temelju ove Direktive koja ograničava ili zabranjuje stavljanje na tržište i/ili u uporabu proizvoda navodi razloge na kojima se temelji.

Takva se odluka smješta priopćava dotičnoj stranki, koja će u isto vrijeme biti obaviještena o pravnim lijekovima koji su na raspolaganju u skladu sa zakonima na snazi u toj državi članici i vremenskim rokovima kojima podliježu takvi pravni lijekovi.

3. Država članica odmah obavješćuje Komisiju i druge države članice o svakoj odluci koju donese na temelju stavka 1., navodeći razloge za to i, posebno, je li do neusklađenosti došlo radi:

- (a) nemogućnosti zadovoljavanja zahtjeva primjenljive provedbene mjere;
- (b) nepravilne primjene usklađenih normi iz članka 10. stavka 2.;
- (c) nedostataka u usklađenim normama iz članka 10. stavka 2.

4. Komisija bez odgode počinje savjetovanje s predmetnim strankama te može zatražiti tehnički savjet od nezavisnih vanjskih stručnjaka.

Nakon tog savjetovanja Komisija odmah obavještava državu članicu koja je donijela odluku i drugu državu članicu o svojim stajalištima.

Ako Komisija smatra da je odluka nepravedna, odmah o tome obavješćuje državu članicu.

5. Ako se odluka iz stavka 1. temelji na nedostatku u usklađenoj normi, Komisija odmah započinje postupak naveden u članku 10. stavcima 2., 3. i 4. Komisija u isto vrijeme obavještava Odbor iz članka 19. stavka 1.

6. Države članice i Komisija poduzimaju potrebne mjere kojima jamče povjerljivost u pogledu informacija koje su dostavljene tijekom tog postupka, ako je opravdano.

7. Odluke koje države članice donesu na temelju ovog članka obznanjuju se na transparentan način.

8. Mišljenje Komisije o tim odlukama objavljuje se u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 8.

Ocjena sukladnosti

1. Prije stavljanja proizvoda obuhvaćenog provedbenim mjerama na tržište i/ili stavljanja takvog proizvoda u uporabu, proizvođač ili njegov ovlašten predstavnik osiguravaju da je obavljena ocjena sukladnosti proizvoda sa svim odgovarajućim zahtjevima primjenljive provedbene mjere.

2. Postupci za ocjenu sukladnosti utvrđuju se provedbenim mjerama i ostavljaju proizvođačima izbor između unutarnje kontrole dizajna navedene u Prilogu IV. ovoj Direktivi i sustava upravljanja navedenog u Prilogu V. ovoj Direktivi. Kad je propisno opravdan i razmjern riziku, postupak ocjene sukladnosti određuje se među relevantnim modulima, kako je opisano u Prilogu II. Odluci br. 768/2008/EZ.

Ako država članica ima značajne pokazatelje o mogućoj neusklađenosti proizvoda, ta država članica što je prije moguće objavljuje ocjenu koja može poslužiti kao dokaz usklađenosti proizvoda, koju može provesti nadležno tijelo kako bi se omogućilo može bitno pravodobno korektivno djelovanje.

Ako je proizvod koji je obuhvaćen provedbenim mjerama dizajnirala organizacija registrirana u skladu s Uredbom (EZ) br. 761/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 19. ožujka 2001. o dopuštanju dobrovoljnog sudjelovanja organizacija u Sustavu ekološkog upravljanja i revizije (EMAS) Zajednice⁽¹⁾ i funkcija dizajna je uključena unutar opsega te registracije, pretpostavlja se da sustav upravljanja te organizacije zadovoljava zahtjeve Priloga V. ovoj Direktivi.

⁽¹⁾ SL L 114, 24.4.2001., str. 1.

Ako je proizvod koji je obuhvaćen provedbenim mjerama oblikovala organizacija koja ima sustav upravljanja koji uključuje funkciju dizajna proizvoda koji se primjenjuje u skladu s usklađenim normama čiji su referentni brojevi objavljeni u *Službenom listu Europske unije*, pretpostavlja se da taj sustav upravljanja zadovoljava odgovarajuće zahtjeve Priloga V.

3. Nakon stavljanja proizvoda koji je obuhvaćen provedbenim mjerama na tržište ili u uporabu, proizvođač ili njegov ovlašten predstavnik čuva odgovarajuće dokumente u vezi s obavljenom ocjenom sukladnosti i izdane izjave o sukladnosti na raspolaganju inspekcijama država članica u razdoblju od 10 godina nakon što je zadnji od tih proizvoda proizveden.

Odgovarajući dokumenti stavljaju se na raspolaganje u roku od 10 dana od primanja zahtjeva od strane nadležnog tijela države članice.

4. Dokumenti koji se odnose na ocjenu sukladnosti i izjavu o sukladnosti iz članka 5. sastavljaju se na jednom od službenih jezika institucija Europske unije.

Članak 9.

Pretpostavka sukladnosti

1. Države članice smatraju da je proizvod označen oznakom CE iz članka 5. sukladan odgovarajućim odredbama primjenljive provedbene mjere.

2. Države članice smatraju da je proizvod na koji su primijenjene usklađene norme, čiji su referentni brojevi objavljeni u *Službenom listu Europske unije*, sukladan svim odgovarajućim zahtjevima primjenljive provedbene mjere na koju se takve norme odnose.

3. Smatra se da su proizvodi kojima su dodijeljene eko-oznake Zajednice na temelju Uredbe (EZ) br. 1980/2000 sukladni sa zahtjevima za ekološki dizajn primjenljive provedbene mjere ako eko-oznaka zadovoljava te zahtjeve.

4. Komisija može za potrebe pretpostavke o sukladnosti u kontekstu ove Direktive, djelujući u skladu s postupkom iz članka 19. stavka 2., odlučiti da druge eko-oznake ispunjavaju vjerodostojne uvjete eko-oznake Zajednice na temelju Uredbe (EZ) br. 1980/2000. Pretpostavlja se da proizvodi kojima su dodijeljene takve druge eko-oznake ispunjavaju zahtjeve za ekološki dizajn primjenljive provedbene mjere ako ta eko-oznaka ispunjava te zahtjeve.

Članak 10.**Usklađene norme**

1. Države članice u najvećoj mogućoj mjeri, osiguravaju poduzimanje odgovarajućih mjera koje omogućavaju da se zainteresirane stranke savjetuju na nacionalnoj razini o postupku pripreme i nadziranja usklađenih normi.

2. Ako država članica ili Komisija smatraju da usklađene norme, za čiju se primjenu pretpostavlja da ispunjava posebne odredbe primjenljive provedbene mjere, ne zadovoljavaju u cijelosti te odredbe, ta država članica ili Komisija obavješćuju Stalni odbor koji je osnovan u skladu s člankom 5. Direktive 98/34/EZ u tu svrhu, uz navođenje razloga. Odbor donosi mišljenje po hitnom postupku.

3. S obzirom na mišljenje Odbora, Komisija odlučuje hoće li ili neće objaviti, ili objaviti s ograničenjem, zadržati ili povući upute na te usklađene norme u *Službenom listu Europske unije*.

4. Komisija obavješćuje predmetno europsko tijelo za normizaciju i, ako je potrebno, izdaje novi nalog za izmjenu usklađenih dotičnih normi.

Članak 11.**Zahtjevi za sastavne dijelove i sklopove**

Provedbene mjere mogu zahtijevati od proizvođača ili njihovih ovlaštenih predstavnika koji stavljaju sastavne dijelove i sklopove na tržište i/ili u uporabu da osiguraju proizvođaču proizvoda koji je obuhvaćen provedbenim mjerama odgovarajuće podatke o sastavu materijala i potrošnji energije, materijala i/ili resursa za sastavne dijelove ili sklopove.

Članak 12.**Administrativna suradnja i razmjena informacija**

1. Države članice osiguravaju poduzimanje odgovarajućih mjera za poticanje međusobne suradnje nadležnih tijela odgovornih za primjenu ove Direktive te međusobno i za Komisiju osiguravaju informacije kako bi pomogli u primjeni ove Direktive, a posebno u provedbi članka 7.

Pri administrativnoj suradnji i razmjeni informacija što više se koriste elektronička sredstva komunikacije i potpora odgovarajućih programa Zajednice.

Države članice obavješćuju Komisiju o tome koja su tijela odgovorna za primjenu ove Direktive.

2. Točna priroda i struktura razmjene informacija između Komisije i država članica odlučuje se u skladu s regulatornim postupkom iz članka 19. stavka 2.

3. Komisija poduzima odgovarajuće mjere za poticanje i doprinos suradnji između država članica iz ovog članka.

Članak 13.**Mala i srednja poduzeća**

1. U kontekstu programa od kojih mogu imati koristi mala i srednja poduzeća i vrlo mala poduzeća, Komisija uzima u obzir inicijative koje pomažu malim i srednjim poduzećima i vrlo malim poduzećima da pri dizajniranju svojih proizvoda uključe aspekte zaštite okoliša uključujući energetska učinkovitost.

2. Smjernice koje obuhvaćaju mala i srednja poduzeća djelatna u pogođenom proizvodnom sektoru mogu sadržavati priloženu provedbenu mjeru. Prema potrebi i u skladu sa stavkom 1. Komisija priprema daljnji posebni materijal kako bi mala i srednja poduzeća lakše primijenila ovu Direktivu.

3. Države članice osiguravaju, posebno putem jačanja potpornih mreža i struktura, poticanje malih i srednjih poduzeća i vrlo malih poduzeća na prihvaćanje ekološki zdravog pristupa već u fazi dizajna proizvoda i njihovu prilagodbu budućem europskom zakonodavstvu.

Članak 14.**Informiranje potrošača**

U skladu s primjenljivom provedbenom mjerom proizvođači osiguravaju, u obliku koji smatraju prikladnim, da se potrošačima proizvoda osiguraju:

(a) potrebne informacije o ulozi koju oni mogu imati u održivoj uporabi proizvoda;

(b) kad to zahtijevaju provedbene mjere, ekološki profil proizvoda i pogodnosti ekološkog dizajna.

Članak 15.

Provedbene mjere

1. Kad proizvod ispunjava kriterije navedene u stavku 2., obuhvaćen je provedbenom mjerom ili mjerom samoregulacije u skladu sa stavkom 3. točkom (b) ovog članka. Te provedbene mjere, namijenjene za izmjenu elemenata ove Direktive koji nisu ključni dopunjujući ju, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom, navedenim u članku 19. stavku 3.

2. Kriteriji navedeni u stavku 1. su sljedeći:

(a) godišnji opseg prodaje proizvoda u Zajednici i trgovanja s njim, koji predstavlja znatan opseg, treba po najnovijim raspoloživim brojkama biti okvirno veći od 200 000 jedinica;

(b) proizvod mora imati, s obzirom na količine koje su stavljene na tržište i/ili u uporabu, znatan utjecaj na okoliš u Zajednici, kako je navedeno u strateškim prioritetima Zajednice navedenima u Odluci br. 1600/2002/EZ;

(c) proizvod predstavlja znatnu mogućnost za poboljšanje u smislu njegovog utjecaja na okoliš a da to ne uključuje pretjerane troškove, posebno uzimajući u obzir:

i. nedostatak drugog relevantnog zakonodavstva Zajednice ili propust tržišnih snaga da pravilno riješe pitanje;

ii. velike razlike među proizvodima jednake funkcionalnosti i koji su raspoloživi na tržištu, s obzirom na njihovu ekološku učinkovitost.

3. Komisija pri pripremi nacrtu provedbene mjere uzima u obzir sva gledišta koja je iznio Odbor iz članka 19. stavka 1., i dodatno uzima u obzir:

(a) ekološke prioritete Zajednice, poput onih navedenih u Odluci br. 1600/2002/EZ ili u Europskom programu Komisije za klimatske promjene (ECCP);

(b) odgovarajuće zakonodavstvo Zajednice i samoregulaciju, na primjer dobrovoljne sporazume od kojih se, nakon ocjene u skladu s člankom 17., očekuje da postignu ciljeve politike brže i s manjim troškom od obveznih zahtjeva.

4. Pri pripremi nacrtu provedbene mjere Komisija:

(a) uzima u obzir životni ciklus proizvoda i sve njegove znatne ekološke aspekte, između ostalog, energetska učinkovitost.

Dubina analize ekoloških aspekata i isplativosti njihova poboljšanja razmjerna je njihovoj važnosti. Donošenje zahtjeva za ekološki dizajn glede znatnih ekoloških aspekata proizvoda ne smije se nepravredno odgađati radi nesigurnosti u vezi s drugim aspektima;

(b) obavlja ocjenu, u kojoj će se uzeti u obzir utjecaj na okoliš, potrošači i proizvođači, uključujući mala i srednja poduzeća, u odnosu na konkurentnost, uključujući tržišta izvan Zajednice, inovativnost, pristup tržištu te troškove i koristi;

(c) uzima u obzir postojeće nacionalno zakonodavstvo o zaštiti okoliša koje države članice smatraju važnim;

(d) obavlja primjerena savjetovanja s interesnim skupinama;

(e) priprema memorandum za pojašnjenje nacrtu provedbene mjere koja se temelji na ocjeni iz točke (b);

(f) utvrđuje datum(e) za provedbu, sve postupne ili prijelazne mjere ili razdoblja, uzimajući u obzir posebno moguće utjecaje na mala i srednja poduzeća ili na posebne skupine proizvoda koje proizvode ponajprije mala i srednja poduzeća.

5. Provedbene mjere zadovoljavaju sve sljedeće kriterije:

(a) sa stajališta korisnika, ne smije biti znatnog negativnog utjecaja na funkcionalnost proizvoda;

(b) ne smije biti negativnog utjecaja na zdravlje, sigurnost i okoliš;

(c) ne smije biti znatnog negativnog utjecaja na potrošače, posebno što se tiče novčane dostupnosti i troška životnog ciklusa proizvoda;

(d) nema značajnog negativnog utjecaja na konkurentnost industrije;

(e) u načelu, utvrđivanje zahtjeva za ekološki dizajn ne smije imati posljedicu nametanje zaštićene tehnologije proizvođačima;

(f) proizvođačima se ne smije nametati pretjerani administrativni teret.

6. Provedbene mjere navode zahtjeve za ekološki dizajn u skladu s Prilogom I. i/ili Prilogom II.

Posebni zahtjevi za ekološki dizajn uvode se za odabrane ekološke aspekte koji imaju značajan utjecaj na okoliš.

Provedbene mjere mogu također odrediti da za neke navedene parametre ekološkog dizajna iz Priloga I., dijela 1. nisu potrebni nikakvi zahtjevi za ekološki dizajn.

7. Zahtjevi se oblikuju tako da osiguraju da tijela za nadzor nad tržištem mogu provjeriti sukladnost proizvoda sa zahtjevima provedbene mjere. Provedbena mjera navodi može li se provjera postići izravno na proizvodu ili na temelju tehničke dokumentacije.

8. Provedbena mjera uključuje elemente navedene u Prilogu VII.

9. Odgovarajuće studije i analize koje Komisija koristi pri pripremi provedbenih mjera trebaju biti dostupne javnosti, posebno uzimajući u obzir jednostavan pristup i uporabu od strane zainteresiranih malih i srednjih poduzeća.

10. Provedbena mjera koja utvrđuje zahtjeve za ekološki dizajn, prema potrebi sadrži odredbe o usklađivanju različitih ekoloških aspekata. Te odredbe namijenjene za izmjenu elemenata ove Direktive koji nisu ključni dopunjujući ju, donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom navedenim u članku 19. stavku 3.

Članak 16.

Plan rada

1. U skladu s kriterijima utvrđenima u članku 15. i nakon savjetovanja sa Savjetodavnim forumom iz članka 18., Komisija najkasnije 21. listopada 2011. donosi plan rada koji će biti dostupan javnosti.

Plan rada za sljedeće tri godine utvrđuje okvirni popis proizvodnih skupina koje će se smatrati prioritetima za donošenje provedbenih mjera.

Komisija će redovito mijenjati plan rada nakon savjetovanja sa Savjetodavnim forumom.

2. Međutim, tijekom prijelaznog razdoblja, dok se uspostavlja prvi plan rada iz stavka 1. ovog članka i u skladu s kriterijima navedenima u članku 15., te nakon savjetovanja sa Savjetodavnim forumom, Komisija prema potrebi na temelju predviđanja uvodi:

(a) provedbene mjere koje počinju s onim proizvodima za koje je ECCP utvrdio da imaju velike mogućnosti za ekonomično smanjenje emisija stakleničkih plinova, poput opreme za grijanje i opreme za vođeno grijanje, sustava električnih

motora, rasvjete u domaćem i tercijarnom sektoru, kućanskih aparata, uredske opreme u domaćem i tercijarnom sektoru, potrošačke elektronike i HVAC sustava (grijanje, zračenje i klimatizacija);

(b) posebnu provedbenu mjeru koja smanjuje gubitke u stanju pripravnosti za skupinu proizvoda.

One mjere koje su predviđene za izmjenu elemenata ove Direktive koji nisu ključni dopunjujući ju donose se u skladu s regulatornim postupkom s kontrolom navedenim u članku 19. stavku 3.

Članak 17.

Samoregulacija

Dobrovoljni sporazumi ili druge mjere za samoregulaciju koje su predstavljene kao alternative provedbenim mjerama u kontekstu ove Direktive ocjenjuju se najmanje na temelju Priloga VIII.

Članak 18.

Savjetodavni forum

Komisija osigurava da se u obavljanju aktivnosti u pogledu svake provedbene mjere poštuje uravnoteženo sudjelovanje predstavnika država članica i svih stranaka zainteresiranih za proizvod/skupinu dotičnih proizvoda, poput industrije, uključujući mala i srednja poduzeća i obrte, sindikate, trgovce na veliko i malo, uvoznike, udruge za zaštitu okoliša i udruženja potrošača. Te stranke posebno doprinose utvrđivanju i revidiranju provedbenih mjera, ispitivanju učinkovitosti uspostavljenih mehanizama za nadzor tržišta i ocjenjivanju dobrovoljnih sporazuma i drugih mjera za samoregulaciju. Te stranke sastaju se na Savjetodavnom forumu. Poslovnik foruma utvrđuje Komisija.

Članak 19.

Odborski postupak

1. Komisiji pomaže Odbor.

2. Pri pozivanju na ovaj stavak primjenjuju se članci 5. i 7. Odluke 1999/468/EZ, uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

Rok naveden u članku 5. stavku 6. Odluke 1999/468/EZ određuje se na tri mjeseca.

3. Ako se upućuje na ovaj stavak, primjenjuje se članak 5.a stavci 1. do 4. i članak 7. Odluke 1999/468/EZ uzimajući u obzir odredbe njezinog članka 8.

Članak 20.**Kazne**

Države članice utvrđuju pravila primjenljiva za kršenje nacionalnih odredaba donesenih u skladu s ovom Direktivom i poduzimaju sve mjere potrebne za osiguranje da se pravila provode. Predviđene kazne moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće te uzimati u obzir opseg neusklađenosti i broj jedinica neusklađenih proizvoda koji su stavljeni na tržište Zajednice. Države članice obavješćuju Komisiju o tim odredbama do 20. studenoga 2010. i bez odgode obavješćuju o svakoj sljedećoj izmjeni koja na njih utječe.

Članak 21.**Provjera**

Najkasnije 2012. Komisija provjerava učinkovitost ove Direktive i njezinih provedbenih mjera uključujući između ostalog:

- (a) metodologiju za identifikaciju i pokrivanje značajnih parametara vezanih uz okoliš, kao što su učinkovitost resursa, uzimajući u obzir cijeli životni ciklus proizvoda;
- (b) prag za provedbu mjera;
- (c) mehanizme za nadzor tržišta; i
- (d) svaku potaknutu odgovarajuću samoregulaciju.

Nastavno na tu provjeru, a posebno uzimajući u obzir iskustvo povezano s proširenim područjem primjene ove Direktive, Komisija posebno ocjenjuje prikladnost proširenja područja primjene Direktive na proizvode koji ne koriste energiju, kako bi se značajno smanjili utjecaji na okoliš tijekom cijelog životnog ciklusa tih proizvoda, nakon savjetovanja sa Savjetodavnim forumom navedenim u članku 18., i prema potrebi podnosi prijedloge Europskom parlamentu i Vijeću za izmjenu ove Direktive.

Članak 22.**Povjerljivost**

Zahtjevi proizvođača i/ili njegovog ovlaštenog predstavnika u vezi s dostavljanjem podataka iz članka 11. i Priloga I., dijela 2. razmjerni su i poštuju zakonitu povjerljivost tržišno osjetljivih informacija.

Članak 23.**Prenošenje**

1. Države članice donose zakone i druge propise potrebne za usklađivanje s člancima 1. do 9., 11., 14., 15. i 20. te prilozima

I. do V., VII. i VIII. do 20. studenoga 2010. One odmah dostavljaju tekstove tih odredaba Komisiji.

Kad države članice donose ove mjere, one prilikom njihove službene objave sadržavaju uputu na ovu Direktivu ili se uz njih navodi takva uputa. One također uključuju izjavu da se upućivanja u postojećim zakonima i drugim propisima na direktivu koja je stavljena izvan snage smatraju upućivanjima na ovu Direktivu. Načine tog upućivanja i formuliranja izjave određuju države članice.

2. Države članice Komisiji dostavljaju tekst glavnih odredaba nacionalnog prava koji donesu u području na koje se odnosi ova Direktiva.

Članak 24.**Stavljanje izvan snage**

Direktiva 2005/32/EZ, kako je izmijenjena Direktivom navedenom u Prilogu IX., dijelu A, stavlja se izvan snage ne dovodeći u pitanje obveze država članica koje se odnose na rokove za prenošenje direktiva navedenih u Prilogu IX., dijelu B u nacionalno zakonodavstvo.

Upućivanja na direktivu stavljenju izvan snage smatraju se upućivanjima na ovu Direktivu i tumače se u skladu s korelacijskom tablicom u Prilogu X.

Članak 25.**Stupanje na snagu**

Ova Direktiva stupa na snagu dvadesetog dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Članak 26.**Adresati**

Ova je Direktiva upućena državama članicama.

Sastavljeno u Strasbourgu 21. listopada 2009.

Za Europski parlament

Predsjednik

J. BUZEK

Za Vijeće

Predsjednica

C. MALMSTRÖM

PRILOG I.

Metoda za utvrđivanje općih zahtjeva za ekološki dizajn

(iz članka 15. stavka 6.)

Cilj općih zahtjeva za ekološki dizajn je poboljšanje ekološke učinkovitosti proizvoda koji koriste energiju, s naglaskom na njihove znatne ekološke aspekte bez utvrđivanja graničnih vrijednosti. Metoda u skladu s ovim Prilogom primjenjivat će se kad nije primjereno utvrditi granične vrijednosti za skupinu proizvoda koja se ispituje. Komisija pri pripremi nacrtu provedbene mjere koju treba podnijeti Odboru iz članka 19. stavka 1., određuje znatne ekološke aspekte koji se navode u provedbenoj mjeri.

Pri pripremi provedbenih mjera koje određuju opće zahtjeve za ekološki dizajn u skladu s člankom 15. Komisija će prema potrebi, za proizvod obuhvaćen provedbenom mjerom, odrediti relevantne parametre za ekološki dizajn među onima navedenima u dijelu 1., zahtjeve za dostavljanje informacija među onima navedenima u dijelu 2. i zahtjeve za proizvođače navedene u dijelu 3.

Dio 1. Parametri za ekološki dizajn proizvoda

1.1. Ako su povezani s dizajnom proizvoda, znatni ekološki aspekti određuju se pozivanjem na sljedeće faze životnog ciklusa proizvoda:

- (a) odabir i uporaba sirovina;
- (b) proizvodnja;
- (c) ambalaža, prijevoz i distribucija;
- (d) ugradnja i održavanje;
- (e) uporaba;
- (f) kraj životnog vijeka, označava stanje proizvoda koji je dosegao kraj svoje prve upotrebe do njegovog konačnog odlaganja.

1.2. Za svaku fazu, ocjenjuju se sljedeći ekološki aspekti ako je relevantno:

- (a) predviđena potrošnja materijala, energije i drugih resursa npr. svježe vode;
- (b) predviđene emisije u zrak, vodu ili tlo;
- (c) predviđeno onečišćenje fizikalnim učincima, npr. bukom, vibracijama, zračenjem, elektromagnetnim poljima;
- (d) očekivani nastanak otpadnih materijala;
- (e) mogućnosti za ponovnu uporabu, recikliranje i obnovu materijala i/ili energije, uzimajući u obzir Direktivu 2002/96/EZ.

1.3. Za ocjenjivanje mogućnosti za poboljšanje ekoloških aspekata navedenih u točki 1.2., prema potrebi se koriste sljedeći parametri i, kada je potrebno, dopunjuju drugima:

- (a) masa i volumen proizvoda;
- (b) uporaba materijala koji su dobiveni iz djelatnosti recikliranja;
- (c) potrošnja energije, vode i drugih resursa tijekom ciklusa trajanja;

- (d) uporaba tvari koje su klasificirane kao opasne za zdravlje i/ili okoliš prema Direktivi Vijeća 67/548/EEZ od 27. lipnja 1967. o usklađivanju zakona i drugih propisa u odnosu na razvrstavanje, pakiranje i označivanje opasnih tvari ⁽¹⁾ i uzimajući u obzir zakonodavstvo o stavljanju na tržište i uporabu određenih tvari, kao što su Direktiva Vijeća 76/769/EEZ od 27. srpnja 1976. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica u odnosu na ograničenja stavljanju na tržište i uporabe određenih opasnih tvari i pripravaka ⁽²⁾ ili Direktiva 2002/95/EZ;
- (e) količina i priroda potrošnih materijala, potrebnih za pravilnu uporabu i održavanje;
- (f) jednostavnost ponovne uporabe i recikliranja, izražena: brojem upotrijebljenih materijala i sastavnih dijelova, uporabom standardnih sastavnih dijelova, potrebnim vremenom za rastavljanje, složenosti alata potrebnih za rastavljanje, uporabom standarda za kodiranje sastavnih dijelova i materijala za raspoznavanje sastavnih dijelova i materijala prikladnih za ponovnu uporabu ili recikliranje (uključujući označivanje plastičnih dijelova u skladu s normama ISO), uporabom materijala koje je jednostavno reciklirati, jednostavnim pristupom vrijednim i drugim sastavnim dijelovima i materijalima koje je moguće reciklirati; jednostavnim pristupom sastavnim dijelovima i materijalima koji sadrže opasne tvari;
- (g) uključenost rabljenih sastavnih dijelova;
- (h) izbjegavanje tehničkih rješenja koja su štetna za ponovnu uporabu i recikliranje sastavnih dijelova i cijelih uređaja;
- (i) produljenje životnog vijeka izraženo kroz: najkraće zajamčen životni vijek, najkraće vrijeme raspoloživosti rezervnih dijelova, modularnost, mogućnost unapređivanja, mogućnost popravka;
- (j) količina proizvedenog otpada i količine proizvedenog opasnog otpada;
- (k) emisije u zrak (staklenički plinovi, sredstva zakiseljavanja, hlapljivi organski spojevi, tvari koje prouzrokuju osiromašenje ozona, trajni organski zagađivači, teški metali, fine i lebdeće čestice) ne dovodeći u pitanje Direktivu 97/68/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 1997. o usklađivanju zakonodavstva država članica u odnosu na mjere protiv emisije plinovitih i krutih onečišćujućih tvari iz motora s unutarnjim izgaranjem koji se ugrađuju u izvancestovne pokretne strojeve ⁽³⁾;
- (l) emisije u vodu (teški metali, tvari sa štetnim učinkom na ravnotežu kisika, trajne organske onečišćujuće tvari);
- (m) emisije u tlo (posebno istjecanje i izljev opasnih tvari tijekom faze uporabe proizvoda, i mogućnost ispiranja po odlaganju proizvoda kao otpada).

Dio 2. Zahtjevi u vezi s dostavljanjem informacija

Provedbene mjere mogu zahtijevati da proizvođači dostave informacije koje mogu utjecati na način na koji se rukuje s proizvodom, njegovu uporabu ili recikliranje od strane drugih stranaka koje nisu proizvođač. Te informacije, prema potrebi, mogu uključivati:

- (a) informacije dizajnera u vezi s proizvodnim postupkom;
- (b) informacije za potrošače o značajnim ekološkim svojstvima i učinkovitosti proizvoda, priložene proizvodu koji je stavljen na tržište kako bi se potrošačima omogućilo da usporede te aspekte proizvoda;
- (c) informacije za potrošače o načinu ugradnje, uporabe i održavanja proizvoda kako bi se smanjio njegov utjecaj na okoliš i osigurao optimalni prosječni životni vijek, te o načinu vraćanja proizvoda na kraju životnog vijeka, i prema potrebi, informacije o razdoblju dostupnosti rezervnih dijelova i mogućnostima unapređivanja proizvoda;
- (d) informacije za postrojenja za rastavljanje, recikliranje ili odlaganje na kraju životnog vijeka proizvoda.

Informacije se kad god je to moguće trebaju navesti na samom proizvodu.

Te informacije moraju uzeti u obzir obveze prema drugom zakonodavstvu Zajednice, na primjer prema Direktivi 2002/96/EZ.

⁽¹⁾ SL 196, 16.8.1967., str. 1.

⁽²⁾ SL L 262, 27.9.1976., str. 201.

⁽³⁾ SL L 59, 27.2.1998., str. 1.

Dio 3. Zahtjevi za proizvođača

1. Pristupanjem ekološkim aspektima koji su identificirani u provedbenim mjerama kao onima na koje se može znatno utjecati putem dizajna proizvoda, od proizvođača proizvoda mora se zahtijevati da obavljaju ocjenu modela proizvoda tijekom cijelog njegovog ciklusa trajanja, na temelju stvarnih pretpostavki o uobičajenim uvjetima i namjenama uporabe. Drugi ekološki aspekti mogu se ocijeniti na dobrovoljnoj osnovi.

Na temelju te ocjene proizvođači će izraditi ekološki profil proizvoda. On će se temeljiti na ekološki važnim značajkama proizvoda i unosa/iznosa kroz životni ciklus proizvoda izraženog u fizikalnim količinama koje se mogu mjeriti.

2. Proizvođači moraju iskoristiti tu ocjenu za vrednovanje alternativnih oblikovnih rješenja i postignute ekološke učinkovitosti proizvoda prema referentnim vrijednostima.

Referentne vrijednosti mora identificirati Komisija u provedbenoj mjeri na temelju informacija prikupljenih tijekom pripreme mjere.

Odabir određenog oblikovnog rješenja mora postići razumnu ravnotežu između različitih ekoloških aspekata te između ekoloških aspekata i drugih odgovarajućih pitanja, na primjer sigurnosnih i zdravstvenih, tehničkih zahtjeva za funkcionalnost, kakvoću i učinkovitost i ekonomskih aspekata, uključujući proizvodne troškove i mogućnost plasiranja na tržištu i, u isto vrijeme, usklađenosti sa svim odgovarajućim zakonodavstvom.

PRILOG II.

Metoda za utvrđivanje posebnih zahtjeva za ekološki dizajn

(iz članka 15. stavka 6.)

Cilj posebnih zahtjeva za ekološki dizajn je poboljšanje odabranih ekoloških aspekata proizvoda. To mogu, prema potrebi, biti zahtjevi za smanjenu potrošnju danog resursa, na primjer, ograničenje uporabe resursa u različitim fazama životnog ciklusa proizvoda (na primjer ograničenje potrošnje vode u fazi uporabe ili količine danog materijala ugrađenog u proizvod ili zahtjev za najmanje količine recikliranog materijala).

Pri pripremi provedbenih mjera koje određuju posebne zahtjeve za ekološki dizajn u skladu s člankom 15. Komisija mora, prema potrebi za proizvod obuhvaćen provedbenom mjerom, odrediti relevantne parametre za ekološki dizajn među onima navedenima u Prilogu I., dijelu 1. i utvrditi razine tih zahtjeva, u skladu s postupkom iz članka 19. stavka 2., kako slijedi:

1. Na temelju tehničke, ekološke i ekonomske analize odabire se određeni broj reprezentativnih modela određenog proizvoda koji je na tržištu i određuju tehničke mogućnosti za poboljšanje ekološke izvedbe proizvoda, imajući na umu ekonomsku održivost rješenja i izbjegavanje svih znatnih smanjenja učinkovitosti ili korisnosti za potrošače.

Na temelju tehničke, ekološke i ekonomske analize također se među proizvodima i tehnologijama koji su dostupni na tržištu moraju odrediti oni s najboljim učincima za ekološke aspekte koji se razmatraju.

Učinkovitost proizvoda koji su dostupni na međunarodnom tržištu i referentne vrijednosti koje su utvrđene u zakonodavstvima drugih zemalja trebaju se uzeti u obzir tijekom analize, kao i pri utvrđivanju zahtjeva.

Na temelju te analize i uzimajući u obzir ekonomsku i tehničku isplativost, kao i mogućnost za poboljšanje, poduzimaju se konkretne mjere radi smanjenja utjecaja proizvoda na okoliš.

Što se tiče potrošnje energije u uporabi, mora se utvrditi razina energetske učinkovitosti ili potrošnje s ciljem minimalnog troška životnog ciklusa za krajnje korisnike za reprezentativne modele proizvoda, uzimajući u obzir posljedice na druge ekološke aspekte. Metoda troška analize životnog ciklusa koristi stvarnu diskontnu stopu na temelju podataka dobivenih od Europske središnje banke i stvarni vijek trajanja proizvoda; temelji se na zbroju varijacija nabavne cijene (koja je posljedica varijacija u industrijskim troškovima) i u pogonskim troškovima, koji su posljedica različitih razina mogućnosti tehničkih poboljšanja, diskontiranih tijekom vijeka trajanja razmatranih reprezentativnih modela proizvoda. Pogonski troškovi obuhvaćaju ponajprije potrošnju energije i dodatne troškove u drugim resursima (npr. vodu ili deterdžent).

Mora se provesti analiza osjetljivosti koja obuhvaća relevantne čimbenike kao što su cijena energije ili drugog resursa, trošak sirovina ili proizvodni troškovi i, prema potrebi vanjske ekološke troškove, uključujući izbjegavane emisije stakleničkih plinova, da se provjeri postoje li znatne promjene i jesu li sveukupni zaključci pouzdani. Zahtjev će se u skladu s tim prilagoditi.

Slična metodologija mogla bi se primijeniti na druge resurse, npr. na vodu.

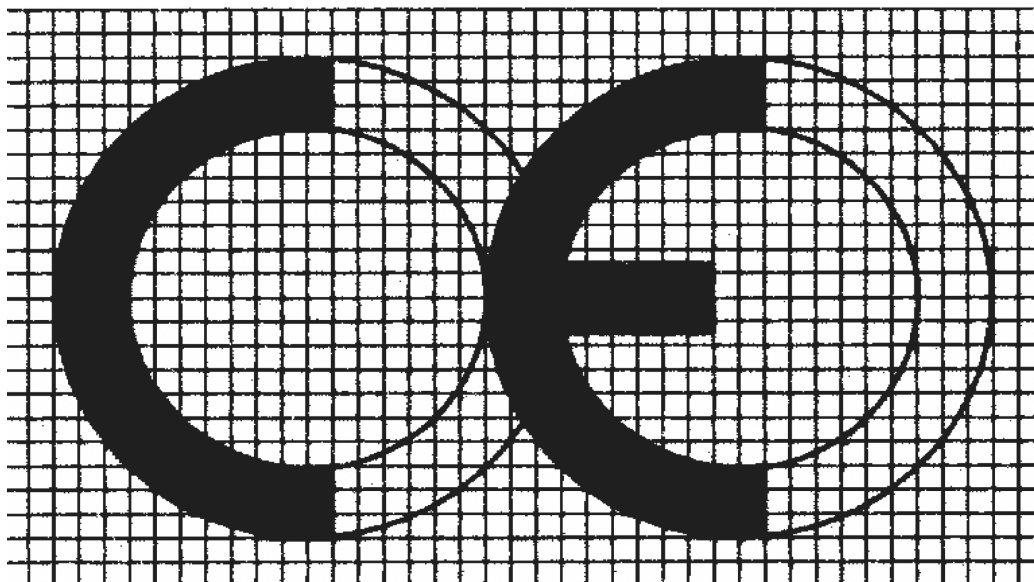
2. Za razvoj tehničkih, ekoloških i ekonomskih analiza mogu se koristiti informacije koje su na raspolaganju u okviru drugih aktivnosti Zajednice.

Isto se odnosi na informacije koje su na raspolaganju u drugim krajevima svijeta u okviru postojećih programa za utvrđivanje posebnih zahtjeva za ekološki dizajn proizvoda s kojima trguju gospodarski partneri Europske unije.

3. Datum stupanja zahtjeva na snagu mora uzeti u obzir ciklus redizajna proizvoda.

*PRILOG III.***Oznaka CE**

(iz članka 5. stavka 2.)

Oznaka CE mora biti visine od najmanje 5 mm. Ako se oznaka CE smanjuje ili povećava, moraju se poštovati omjeri iz gornjeg mrežastog crteža.

Oznaka CE mora biti pričvršćena na proizvod. Ako to nije moguće, mora biti pričvršćena na ambalažu i popratne dokumente.

—

PRILOG IV.

Unutarnja kontrola dizajna

(iz članka 8. stavka 2.)

1. Ovaj Prilog opisuje postupak kojim proizvođač ili njegov ovlašten predstavnik, koji izvršava obveze utvrđene u točki 2. ovog Priloga jamči i izjavljuje da proizvod zadovoljava odgovarajuće zahtjeve primjenljive provedbene mjere. Izjava EZ-a o sukladnosti može obuhvatiti jedan ili više proizvoda i dužan ju je čuvati proizvođač.

2. Proizvođač mora sastaviti dosje tehničke dokumentacije koji omogućava ocjenu sukladnosti proizvoda sa zahtjevima primjenljive provedbene mjere.

Dokumentacija mora posebno sadržavati:

- (a) opći opis proizvoda i njegovu namjeravanu uporabu;
 - (b) rezultate relevantnih ekoloških ocjena koje je proveo proizvođač i/ili upute na literaturu o ekološkim ocjenama ili analize slučaja koje proizvođač koristi pri ocjeni, dokumentiranju i određivanju rješenja u dizajnu proizvoda;
 - (c) ekološki profil ako ga zahtijeva provedbena mjera;
 - (d) elemente specifikacije dizajna proizvoda u vezi s aspektima ekološkog dizajna proizvoda;
 - (e) popis odgovarajućih normi iz članka 10. koje se primjenjuju u potpunosti ili djelomično i opis rješenja donesenih da se ispune zahtjevi primjenljive provedbene mjere kad nisu primijenjene norme iz članka 10. ili kad te norme ne obuhvaćaju u potpunosti zahtjeve primjenljive provedbene mjere;
 - (f) kopiju informacija u vezi s ekološkim aspektima dizajna proizvoda koje se osiguravaju u skladu sa zahtjevima navedenima u Prilogu I., dijelu 2; i
 - (g) rezultate obavljenih mjerenja u skladu sa zahtjevima za ekološki dizajn, uključujući pojedinosti o sukladnosti tih mjera u usporedbi sa zahtjevima za ekološki dizajn koji su navedeni u primjenljivoj provedbenoj mjeri.
3. Proizvođač mora poduzeti sve potrebne mjere da osigura proizvodnju proizvoda u skladu sa specifikacijama dizajna iz točke 2. i sa zahtjevima mjere koja se primjenjuje.
-

PRILOG V.

Sustav upravljanja za ocjenjivanje sukladnosti

(iz članka 8. stavka 2.)

1. Ovaj Prilog opisuje postupak pomoću kojeg proizvođač koji zadovoljava obveze točke 2. jamči i izjavljuje da proizvod zadovoljava zahtjeve primjenjive provedbene mjere. Izjava EZ-a o sukladnosti može obuhvatiti jedan ili više proizvoda i dužan ju je čuvati proizvođač.

2. Sustav upravljanja može se koristiti za ocjenu sukladnosti proizvoda pod uvjetom da proizvođač primjenjuje ekološke elemente navedene u točki 3.

3. Ekološki elementi sustava upravljanja

Ova točka navodi elemente sustava upravljanja i postupke kojima proizvođač može pružiti dokaze da proizvod zadovoljava zahtjeve primjenjive provedbene mjere.

- 3.1. Politika ekološke učinkovitosti proizvoda

Proizvođač mora biti sposoban pružiti dokaze sukladnosti sa zahtjevima primjenjive provedbene mjere. Proizvođač također mora moći pružiti okvir za utvrđivanje i nadziranje ciljeva ekološke učinkovitosti proizvoda i pokazatelja radi poboljšanja cjelokupne ekološke učinkovitosti proizvoda.

Sve mjere koje je proizvođač donio radi poboljšanja cjelokupne ekološke učinkovitosti i uspostavljanja ekološkog profila proizvoda, ako to zahtijeva provedbena mjera, kroz dizajn i proizvodnju, moraju se dokumentirati na sustavan i uredan način u obliku pismenih postupaka i uputa.

Ti postupci i upute moraju posebno sadržavati odgovarajući opis:

- (a) popisa dokumenata koji mora biti sastavljen tako da pruži dokaze o sukladnosti proizvoda i, ako je bitno, koji moraju biti dostupni;
 - (b) ciljeva i pokazatelja ekološke učinkovitosti proizvoda te organizacijske strukture, odgovornosti, nadležnosti uprave i alokacije resursa s obzirom na njihovu provedbu i održavanje;
 - (c) provjera i ispitivanja koji se trebaju izvršiti nakon proizvodnje za provjeru učinkovitosti proizvoda prema pokazateljima ekološke učinkovitosti;
 - (d) postupaka za nadzor zahtijevane dokumentacije i osiguranje njezinog ažuriranja;
 - (e) metode za provjere provedbe i učinkovitosti ekoloških elemenata sustava upravljanja.
- 3.2. Planiranje
- Proizvođač mora uspostaviti i održavati:
- (a) postupke za određivanje ekološkog profila proizvoda;
 - (b) ciljeve i pokazatelje ekološke učinkovitosti proizvoda, koji razmatraju tehnološka rješenja uzimajući u obzir tehničke i ekonomske zahtjeve;
 - (c) program za postizanje tih ciljeva.
- 3.3. Provedba i dokumentacija

3.3.1. Dokumentacija u vezi sa sustavom upravljanja treba posebno obuhvatiti sljedeće:

- (a) odgovornosti i ovlasti moraju se definirati i dokumentirati kako bi se osigurala visoka ekološka učinkovitost proizvoda i izvještavanje o njegovom djelovanju radi nadziranja i poboljšanja;
- (b) moraju se sastaviti dokumenti koji navode kontrolu dizajna i tehnike za provjeru koje su primijenjene te postupke i sustavne mjere koji se koriste pri dizajniranju proizvoda;
- (c) proizvođač mora uspostaviti i održavati informacije koje opisuju ključne ekološke elemente sustava upravljanja i postupke za kontroliranje svih potrebnih dokumenata.

3.3.2. Dokumentacija u vezi s proizvodima posebno mora navoditi:

- (a) opći opis proizvoda i njegove namjeravane uporabe;
- (b) rezultate relevantnih ekoloških ocjena koje je proveo proizvođač i/ili upute na literaturu o ekološkim ocjenama ili analize slučajeva, koje proizvođač koristi pri ocjeni, dokumentiranju i određivanju rješenja u dizajnu proizvoda;
- (c) ekološki profil ako ga zahtijeva provedbena mjera;
- (d) dokumente koji opisuju rezultate mjerenja u skladu sa zahtjevima za ekološki dizajn, uključujući pojedinosti o sukladnosti tih mjera u usporedbi sa zahtjevima za ekološki dizajn navedenima u primjenljivoj provedbenoj mjeri;
- (e) proizvođač mora utvrditi specifikacije koje posebno navode primijenjene norme; ako se ne primjenjuju norme iz članka 10. ili ako ne obuhvaćaju u potpunosti zahtjeve odgovarajuće provedbene mjere, navesti sredstva koja su upotrijebljena za osiguranje usklađenosti;
- (f) kopiju informacije o aspektima ekološkog dizajna proizvoda osigurano u skladu sa zahtjevima u Prilogu I., dijelu 2.

3.4. Provjera i korektivno djelovanje

3.4.1. Proizvođač mora:

- (a) poduzeti sve potrebne mjere da osigura proizvodnju proizvoda u skladu sa specifikacijama dizajna i sa zahtjevima primjenljive provedbene mjere;
 - (b) uspostaviti i održavati postupke za istraživanje i rješavanje neusklađenosti, i provesti izmjene u dokumentiranim postupcima koji su posljedica korektivnog djelovanja;
 - (c) najmanje svake tri godine provesti potpunu unutarnju reviziju sustava upravljanja vezano uz ekološke elemente.
-

PRILOG VI.

Izjava EZ-a o sukladnosti

(iz članka 5. stavka 3.)

Izjava EZ-a o sukladnosti mora sadržavati sljedeće podatke:

1. naziv i adresu proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 2. opis modela dovoljan za nedvojbenu identifikaciju;
 3. prema potrebi, upute na primijenjene usklađene norme;
 4. prema potrebi, druge upotrijebljene tehničke norme i specifikacije;
 5. prema potrebi, upute na drugo primjenljivo zakonodavstvo Zajednice koje osigurava označivanje s oznakom CE; i
 6. ime i potpis osobe koja je ovlaštena da obveže proizvođača ili njegovog ovlaštenog predstavnika.
-

PRILOG VII.

Sadržaj provedbenih mjera

(iz članka 15. stavka 8.)

Provedbene mjere posebno navode:

1. točnu definiciju tipa(ova) obuhvaćenog(-nih) proizvoda;
 2. zahtjev(e) za ekološki dizajn za obuhvaćeni proizvod (obuhvaćene proizvode), datum(e) provedbe, postupne ili prijelazne mjere ili razdoblja;
 - (a) u slučaju općeg(-ih) zahtjeva za ekološki dizajn, relevantne faze i aspekte odabrane među onima spomenutima u točkama 1.1. i 1.2. Priloga I., popraćene primjerima parametara odabranih među onima spomenutima u točki 1.3. Priloga I., kao vodilju pri ocjenjivanju poboljšanja u vezi s identificiranim ekološkim aspektima;
 - (b) u slučaju posebnog(-nih) zahtjeva za ekološki dizajn, njegova (njihova) razina;
 3. parametre za ekološki dizajn iz Priloga I., dijela 1. u vezi s kojima nisu potrebni nikakvi zahtjevi za ekološki dizajn;
 4. zahtjeve za ugradnju proizvoda ako to ima izravnu važnost za razmatranu ekološku učinkovitost proizvoda;
 5. mjerne norme i/ili mjerne metode koje će se koristiti: kad su dostupne, usklađene norme čiji su referentni brojevi objavljeni u *Službenom listu Europske unije*;
 6. pojedinosti ocjene sukladnosti prema Odluci 93/465/EEZ;
 - (a) ako je (su) modul(i) koji će se primijeniti različit(i) od modula A; faktori koji dovode do odabira određenog postupka;
 - (b) prema potrebi kriteriji za odobrenje i/ili certifikaciju trećih strana;ako su različiti moduli navedeni u drugim zahtjevima CE za isti proizvod, modul definiran u provedbenoj mjeri prevladat će za taj zahtjev;
 7. zahtjeve o informacijama koje trebaju osigurati proizvođači, ponajprije o elementima tehničke dokumentacije, koji su potrebni za olakšavanje provjere usklađenosti proizvoda s provedbenom mjerom;
 8. trajanje prijelaznog razdoblja u kojem države članice moraju dopustiti stavljanje na tržište i/ili uporabu proizvoda koji zadovoljavaju propise na snazi na njihovom državnom području na datum donošenja provedbene mjere;
 9. datum za ocjenjivanje i moguću reviziju provedbene mjere, uzimajući u obzir brzinu tehnološkog napretka.
-

PRILOG VIII.

Samoregulacija

(iz članka 17.)

Povrh osnovnog pravnog zahtjeva da inicijative za samoregulaciju moraju zadovoljavati sve odredbe Ugovora (posebno pravila o unutarnjem tržištu i tržišnom natjecanju), kao i međunarodne obveze Zajednice, uključujući pravila o multilateralnoj trgovini, sljedeći nepotpuni popis okvirnih kriterija može se koristiti za ocjenu prihvatljivosti inicijativa za samoregulaciju kao alternative provedbenoj mjeri u kontekstu ove Direktive:

1. Otvorenost sudjelovanja

Inicijative za samoregulaciju otvorene su za sudjelovanje operaterima trećih zemalja, u fazama pripreme, kao i u fazama provedbe.

2. Dodana vrijednost

Inicijative za samoregulaciju omogućavaju dodanu vrijednost (veću nego što je uobičajeno) u obliku poboljšane cjelokupne ekološke učinkovitosti obuhvaćenog proizvoda.

3. Zastupljenost

Industrija i njezina udruženja koja sudjeluju u samoregulaciji predstavljaju veliku većinu odgovarajućega gospodarskog sektora, sa što je moguće manje iznimaka. Treba se pobrinuti za osiguranje poštivanja pravila tržišnog natjecanja.

4. Kvantificirani ciljevi i ciljevi po fazama

Ciljevi koje su definirale interesne skupine moraju biti jasni i jednoznačni počevši od jasno određenog ishodišta. Ako inicijativa za samoregulaciju obuhvaća dugačko vremensko razdoblje, treba uključiti privremene ciljeve. Mora biti moguće nadzirati usklađenost s ciljevima i (privremenim) ciljevima na dostupan i vjerodostojan način koristeći jasne i pouzdane pokazatelje. Razvoj tih pokazatelja olakšavaju podaci o istraživanju te znanstveni i tehnološki podaci.

5. Uključenost civilnog društva

Za osiguranje transparentnosti, inicijative za samoregulaciju objavljuju se javno, uključujući objavu putem interneta i drugih elektroničkih sredstava širenja informacija.

Isto se odnosi na privremena i završna izvješća o nadziranju. Interesne skupine koje uključuju države članice, industriju, ekološke nevladine organizacije i udruge potrošača pozivaju se da komentiraju inicijative za samoregulaciju.

6. Nadziranje i izvješćivanje

Inicijative za samoregulaciju sadrže dobro oblikovan sustav nadziranja, s jasno određenim odgovornostima za industriju i nezavisne inspektore. Službe Komisije, u partnerstvu sa interesnim skupinama uključenima u inicijativu za samoregulaciju, pozivaju se da nadziru postizanje ciljeva.

Plan za nadziranje i izvješćivanje je detaljan, transparentan i objektivan. Službe Komisije, uz pomoć Odbora iz članka 19. stavka 1., razmatraju jesu li ispunjeni ciljevi dobrovoljnog sporazuma ili drugih mjera samoregulacije.

7. Ekonomičnost provođenja inicijative za samoregulaciju

Trošak provođenja inicijativa za samoregulaciju, posebno što se tiče nadzora, ne smije dovesti do neproporcionalnog administrativnog tereta, u usporedbi s njihovim ciljevima i drugim dostupnim instrumentima politike.

8. Održivost

Inicijative za samoregulaciju odgovaraju na ciljeve politike ove Direktive uključujući integrirani pristup i u skladu su s ekonomskim i socijalnim dimenzijama održivog razvoja. Zaštita interesa potrošača (zdravlje, kvaliteta života i ekonomski interesi) uključena je.

9. Kompatibilnost poticaja

Malo je vjerojatno da će poticaji za samoregulaciju dati očekivane rezultate ako drugi čimbenici i poticaji – pritisak tržišta, porezi i zakonodavstvo na nacionalnoj razini – šalju kontradiktorne signale sudionicima u obvezi. U tom pogledu ključna je dosljednost politike koja se uzima u obzir pri procjeni učinkovitosti poticaja.

PRILOG IX.

DIO A

Direktiva stavljena izvan snage s popisom sljedećih izmjena

(iz članka 24.)

Direktiva 2005/32/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 191, 22.7.2005., str. 29.)

Direktiva 2008/28/EZ Europskog parlamenta i Vijeća
(SL L 81, 20.3.2008., str. 48.)

samo članak 1.

DIO B

Popis rokova za prenošenje u nacionalno zakonodavstvo

(iz članka 24.)

Direktiva	Rok za prenošenje
2005/32/EZ	11. kolovoza 2007.
2008/28/EZ	—

PRILOG X.

Korelacijska tablica

Direktiva 2005/32/EZ	Ova Direktiva
Članci 1. do 20.	Članci 1. do 20.
Članak 21.	—
Članak 22.	—
Članak 23.	Članak 21.
Članak 24.	Članak 22.
Članak 25.	—
—	Članak 23.
—	Članak 24.
Članak 26.	Članak 25.
Članak 27.	Članak 26.
Prilozi I. do VIII.	Prilozi I. do VIII.
—	Prilog IX.
—	Prilog X.